

DECIZIA nr. 137/07.03.2014  
privind solutionarea contestatiei depusa de  
**SC X SRL**  
înregistrata la DGPMB sub nr. X,

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia sectorului 6 a Finantelor Publice, prin adresa nr. X, înregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X, asupra contestatiei formulata de SC X SRL, cu sediul în Bucuresti, str. X, sector 6.

Obiectul contestatiei, înregistrata la Administratia sectorului 6 a Finantelor Publice sub nr. X, îl constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. X, comunicata sub semnatura la data de **31.07.2013**, emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 X, prin care s-au stabilit în sarcina **SC X SRL** obligatii de plata în suma totala de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata în suma de **X lei** si accesorii aferente în suma de **X lei**.

**SC X SRL** contesta TVA de plata stabilit suplimentar în suma de **X lei** si accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata în suma de **X lei**.

Constatând ca sunt întrunite conditiile prevazute de art.205, art.206, art.207 si art.209 alin.(1) lit.b) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata SC X SRL.

I. Prin adresa înregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 6 sub nr. X, a formulat contestatie împotriva deciziei de impunere nr. F-S6 X privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala prin care organele de inspectie fiscala au stabilit obligatii de plata suplimentare de natura TVA în cuantum de X lei, dobanzi în suma de X lei si penalitati în suma de X lei si solicita anularea deciziei de impunere si anularea partiala a Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 X pentru urmatoarele motive:

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a încheiat contracte de vanzare – cumparare pentru imobile vandute ca parte a politicii sociale pentru care se respecta prevederile Titlului VI, pct. 23 alin (9) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normele metodologice de aplicare a legii privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, în ceea ce priveste suprafata utila a locuintei, valoarea limita si suprafata terenului pe care este construita locuinta. Invocând prevederile art. 140 alin. (2 indice 1), lit c) pct. 1 si 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare organele de inspectie fiscala precizeaza ca au fost încalcate prevederile legale mentionate anterior, în sensul ca nu au fost respectate prevederile legale în materie pentru aplicarea cotei reduse de 5 %, consecinta fiscala fiind majorarea taxei colectate aferenta perioadei 01.08.2011-31.12.2012 cu suma de x lei.

SC X SRL, are ca obiect de activitate desfasurarea de activitati de dezvoltare (promovare) imobiliara, cod CAEN 4110, iar în perioada 01.11.2011-31.12.2012 a încheiat contracte de vanzare – cumparare pentru imobile vandute ca parte a politicii sociale pentru care a aplicat cota redusa de 5 % TVA.

Contestatarul nu este de acord cu sustinerea organelor de control, în sensul ca nu sunt îndeplinite conditiile de aplicarea a cotei de 5 % pentru vanzarea de locuinte deoarece nu sunt îndeplinite conditiile referitoare la existenta declaratiei date de cumparator din care sa reiasa ca nu detine nicio locuinta în proprietate pe care au achizitionat-o cu cota de 5 %, întrucât detine aceste declaratii notariale si ca în speta, conditia de fond este îndeplinita prin recunoasterea de catre declarant în fata notarului ca nu detine nicio locuinta si considera ca în acest caz are relevanta fondul si nu forma.

În aceste condiții, faptul că, în cazul de față cumpărătorul declară că nu deține nicio locuință, induce în eroare clar faptul că nu deține nicio locuință pentru care a beneficiat de cota de 5 % la achiziție, iar pentru clarificarea aspectelor formale, au fost autentificate ulterior vânzării, declarațiile din care reiese că nu dețineau la momentul cumpărării imobilelor nicio locuință achiziționată cu cota de 5 %.

De asemenea, contestatara susține că organele fiscale nu au ținut cont de prevederile HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Cotelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare care la pct. 23 precizează:

„1) *Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.*

*(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv  $24 \times 100/124$  în cazul cotei standard și  $9 \times 100/109$  sau  $5 \times 100/105$  în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii directe către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa”, și drept urmare solicită recalcularea TVA colectată suplimentar de către organele de inspecție fiscală prin aplicarea sutei mărite, având în vedere faptul că vânzarea s-a realizat către persoane fizice și suma încasată de societate este cea înscrisă în factura și în contract, suma fiind definitivă.*

În concluzie, contribuabila solicită admiterea contestației, anularea deciziei de impunere nr. F-S6 X privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și anularea parțială a raportului de inspecție fiscală nr. F-S6 X.

**II.** În baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-S6 X, Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice sector 6 a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, prin care au stabilit în sarcina **SC X SRL** următoarele obligații de plată:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - majorări/dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente TVA.

Societatea contestă suma de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de **X lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

**III.** Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contribuabila, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatara și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.10.2010 - 31.12.2012

**3.1. Referitor la suma de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X**

***Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit corect TVA suplimentar de plată în suma de X lei în condițiile în care contestatara nu prezintă documente din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile pentru justificarea aplicării cotei reduse de 5 % asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale la data realizării tranzacțiilor***

**În fapt**, conform constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-S6 X, în perioada ianuarie 2010 -31 decembrie 2012, societatea a încheiat contracte de vânzare -cumpărare pentru imobile vândute ca parte a politicii sociale pentru care se respecta prevederile Titlului VI, pct. 23 alin. (9) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în ceea ce privește suprafața utilă a locuinței, valoarea limită și suprafața terenului pe care e construită locuința.

În raportul de inspectie fiscala organele de control mentioneaza ca prin adresa nr. X s-a solicitat administratorului societatii sa prezinte declaratiile prevazute de Codul fiscal, pentru imobilele vandute in perioada supusa inspectiei fiscale, ca urmare acestei solicitari a fost prezentat contractul de vanzare – cumparare nr. X incheiat cu X si X care contine si declaratia prevazuta de lege.

De asemenea organele de inspectie fiscala mentioneaza ca pentru celelalte imobile vandute contribuabilul nu a prezentat declaratiile prevazute de lege (declarație pe propria răspundere, autentificata de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (21) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%) si pe cale de consecinta au procedat la calcularea taxei pe valoarea adaugata colectata prin aplicarea cotei de TVA de 24 %, conform Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X prin care a fost stabilita o diferenta de TVA colectata in suma de X lei, calculata prin procedeul sutei marite conform conform prevederilor pct. 23 alin. (2) din titlul VI – HG 44/2004 astfel:

Beneficiar	numar si data factura	valoarea totala	cota TVA redusa 5 % societate	cota TVA 24 % org. fiscale	Diferenta de TVA
Cota TVA suta marita			4.76190	19.35484	
total		X	X	X	X

**In drept**, art. 140 alin.2<sup>1</sup> si 2 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“**Art. 140. - (1)** Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

**(2<sup>1</sup>)** Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include și amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege:

[.....]

**c)** livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m<sup>2</sup>, exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. (...) Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv:

**1.** în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut și să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%;

**2.** în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut și să nu dețină, fiecare sau împreună, nicio locuință în proprietate pe care a/au achiziționat-o cu cota de 5%;

Potrivit pct.23 din Normele metodologice de aplicare a art. art.140 alin.2<sup>1</sup> din Codul fiscal, aprobata prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

(1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

**2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv  $24 \times 100/124$  în cazul cotei standard și  $9 \times 100/109$  sau  $5 \times 100/105$  în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație, pentru care nu este**

necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca și un proprietar de bunurile prevăzute la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. a)-d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(8) În aplicarea art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) din Codul fiscal, prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

(9) În sensul art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) din Codul fiscal, suprafața utilă a locuinței de 120 m<sup>2</sup> nu include anexele gospodărești. Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum și suprafața utilă a locuinței, menționate la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii. (.....).”

**(10) În vederea îndeplinirii condiției prevăzute la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.**

11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10) al prezentului punct.

Prin urmare, potrivit acestor reglementari legale, în vederea acordării cotei reduse de 5%, în momentul livrării bunului cumpărătorul trebuia să pună la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autentificată la notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. 2<sup>1</sup>, lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

Or, din precizarile organelor de inspecție fiscală și din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că până la data întocmirii raportului de inspecție fiscală, respectiv până la data de 10.07.2013, nu au fost prezentate declarații pe propria răspundere, autentificate de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

Afirmatia contestatarei, precum ca „nu este de acord cu sustinerea organelor de control, in sensul ca nu sunt indeplinite conditiile de aplicarea a cotei de 5 % pentru vanzarea de locuinte deoarece nu sunt indeplinite conditiile referitoare la existenta declaratiei date de cumparator din care sa reiasa ca nu detine nicio locuinta in proprietate pe care au achizitionat-o cu cota de 5 %, intrucat detine aceste declaratii notariale si ca in speta, conditia de fond este indeplinita prin recunoasterea de catre declarant in fata notarului ca nu detine nicio locuinta si considera ca in acest caz are relevanta fondul si nu forma”, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat declaratiile notariale invocate au fost date pentru obtinerea creditelor de la banci in vederea cumpararii unei locuinte, iar declaratiile notariale care respecta prevederile legale mai sus mentionate au fost autentificate ulterior vanzarii imobilelor, aspect care il recunoaste si contestara, care precizeaza ca „**pentru clarificarea aspectelor formale, au fost autentificate ulterior vanzarii, declaratii** din care reiese ca nu detineau la momentul cumpararii imobilelor nicio locuinta achizitionata cu cota de 5 %.

Argumentul contestatarei, precum ca ”organele fiscale nu au tinut cont de prevederile pct. 23 alin. (2) din H.G. nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu

modificarile si completarile ulterioare, respectiv ca nu au aplicat procedeul sutei marite”, este neintemeiat intrucat in pagina 9 a raportului de inspectie fiscala, cat si in pagina 3 din decizia de impunere, organele de control au mentionat in mod expres ca „au procedat la calcularea taxei pe valoarea adaugata colectata prin aplicarea cotei standard de TVA de 24 %, rezultand o diferenta de TVA colectata in suma de X lei, calculata prin **procedeul sutei marite conform prevederilor pct. 23 alin. (2) din titlul VI – HG 44/2004.**

Din tabelul mai sus mentionat rezulta in mod clar si fara echivoc ca diferenta de TVA in suma de X lei a fost stabilita prin aplicarea procedurii sutei marite astfel:

$$(24 \times 100/124 = \mathbf{19,35484}) - (5 \times 100/105 = \mathbf{X})$$

- valoare totala inclusiv TVA -  $X \times 19.3584 \% = X$  lei (TVA control)

- valoare totala inclusiv TVA -  $X \times 4.76190 \% = \underline{X}$  lei (TVA societate)

**Diferente de TVA**

**X lei**

Fata de cele prezentate se retine ca punerea la dispozitie de catre cumparator la dispozitia vanzatorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, a declarației pe proprie răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (2<sup>1</sup>) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5% este o conditie imperativa si nu formala cum eronat sustine contestatara, iar in cazurile in speta nu se poate aplica cota redusa de TVA.

In acelasi sens s-a pronuntat si Ministerul Finantelor Publice – Directia de legislatie in domeniul TVA prin adresa nr. X ca raspuns la o solicitare a directiei noastre.

Drept urmare, contestatia formulata de contribuabila urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru suma de X lei reprezentand TVA de suplimentar de plata stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X.

**3.2. Referitor la suma de x lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X**

***Cauza supusă soluționării este dacă Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației SC X SRL, în condițiile în care contestatoarea nu aduce nicio motivație în susținerea acesteia.***

**In fapt**, in Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X organele de inspectie fiscala mentioneaza ca in luna decembrie 2010 societatea a inregistrat o lipsa in gestiune de marfuri in suma de x lei suma neimputata, pentru care nu s-a colectat taxa pe valoarea adaugata si drept urmare in conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) lit. din din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare au procedat la majorarea bazei de impozitare cu suma de x lei si la stabilirea unei diferente de TVA in suma de x lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că societatea, prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, nu a adus argumente in susținerea acesteia, neindicand motivele de drept si nici alte documente din care sa rezulte ca organele fiscale au stabilit eronat TVA suplimentar de plata in suma de X lei

**In drept**, Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“Art. 206 alin. (1) - Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

**c) motivele de fapt și de drept;**

**d) dovezile pe care se întemeiază;”**

“Art. 213 - În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

În speta, sunt incidente și dispozițiile pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 care prevad:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

**b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”**

Fata de cele prezentate și având în vedere că SC X SRL nu aduce argumente concrete în susținerea cauzei, nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația și nici nu face dovada cu documente a altei situații de fapt decât cea constatată de organele fiscale, contestația acesteia urmând a fi respinsă ca nemotivată nefiind susținută cu documente.

**3.3 Referitor la majorările/dobanzile de întârziere și penalitățile de întârziere în suma de X lei aferente TVA.**

***Cauza supusă soluționării este dacă AFP sector 6 a stabilit corect suplimentar de plată majorări/dobânzi de întârziere și penalități de întârziere în suma de X lei prin Decizia de impunere nr. X, în condițiile în care la punctul 3.1 și 3.2 al prezentei decizii s-a reținut ca fiind datorat debitul reprezentând TVA.***

**In fapt**, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X, Activitatea de inspectie fiscală din cadrul AFP sector 6 a stabilit în sarcina contribuabilului obligația fiscală de plată de natura TVA în cuantum de **X lei** asupra cărora s-au calculat accesoriile aferente în suma de **X lei**, calculate pentru perioada 27.07.2012 – 20.06.2013.

Se reține că SC X SRL înțelege să conteste numai suma de x lei și în totalitate accesoriile aferente TVA în suma de X lei fără să prezinte argumente privind modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere aferente sumei contestate.

**In drept**, aplicabile acestei spete sunt dispozițiile, art. 119 și art. 120 și art. 120<sup>1</sup> din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevad:

“Art. 119 - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere**”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

" Art. 120<sup>1</sup> - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la suma de X lei reprezentand accesorii aferente TVA, individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X se retine ca, stabilirea in sarcina contestatoarei de majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii fiscale de natura TVA in suma de **X lei**, neachitate la termenul scadent, precum si faptul ca societatea nu indica si nu depune probe din care sa rezulte o alta baza asupra careia se calculeaza accesoriile, decat cea asupra careia au fost calculate, nu prezinta alte argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, aceasta se va respinge ca neintemeiata si pentru suma de **X lei** reprezentand accesorii aferente TVA.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 128 alin. (4) lit si art. 140 alin. (21) lit. c) pct. 1 și 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu pct. 23 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art.119, art.120, art. 120<sup>1</sup>, art.205, art. 213 si art.216 alin.(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013:

## **DECIDE**

1. Respinge ca neintemeiata a contestatia formulata de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP sector 6, prin care s-au stabilit o diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de **X lei** si majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente in suma de **X lei**.

2. Respinge ca nemotivata contestatia formulata de **SC X SRL** pentru suma de x lei reprezentand TVA stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP sector 6.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.